

E3

D

Ominus pars here-di-tátis me-æ et cá-licis **me** - i: * tu

es qui dé-tiens sortem **me** - am. *R̃y.* Quóni-am sperá-vi in te.

Proponébam Dóminum in conspéctu meo **semper**, *
quóniam a dextris meis est mihi, non commovéb^{or}. *R̃y.* Quóniam.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia **mea**, *
ínsuper et caro mea requiécet **in** spe. *R̃y.* Quóniam.

Quóniam non derelínques ánimam meam in **inférno**, *
nec dabis sanctum tuum vidére corrupti^{ón}em. *R̃y.* Quóniam.

Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu **tuo**, *
delectati^{ón}es in dextera tua usque in **finem**. *R̃y.* Quóniam.

Žalm 16 (15), 5.8-11

Hospodin je mým dědičným podílem a mou číší,*
ty jsi ten, kdo zadržuje můj osud. **Ry.** Neboť v tebe doufám.

Neustále kladu Hospodina před sebe,*
protože je mi po pravici, nezakolísám. **Ry.** Neboť v tebe doufám.

Proto se raduje mé srdce a mé útroby jásají,*
kromě toho i mé tělo spočívá v bezpečí. **Ry.** Neboť v tebe doufám.

Protože nezanecháš mou duši v podsvětí,*
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení. **Ry.** Neboť v tebe doufám.

Označíš mi cestu života, s tvou tváří je plnost radosti,*
ve tvé pravici je věčná slast. **Ry.** Neboť v tebe doufám.